

Constituția dogmatică despre Biserică (Lumen gentium)

Conciliul Vatican al II-lea,
Lumen gentium, cap. V, nr. 41 și
42: se referă la chemarea
universală, mesaj pe care îl
răspândește prelatură Opus
Dei.

11.03.2014

*Diverse forme de trăire a unicei
sfînțenii*

41. În diferitele feluri de viață și în diferitele ocupații, o unică sfințenie este trăită de toți aceia care, mânați de Duhul lui Dumnezeu, ascultând de glasul Tatălui și adorându-l pe Dumnezeu Tatăl în spirit și adevăr, îl urmează pe Cristos cel sărac, smerit și cu Crucea pe umeri, pentru a se învrednici să fie părtași de mărirea lui. Fiecare, după darurile și îndatoririle sale, trebuie să pornească fără șovăire pe calea credinței vii care trezește speranța și acționează prin iubire.

În primul rând, păstorii turmei lui Cristos trebuie ca, asemeni Marelui Preot veșnic, Păstorul și Episcopul sufletelor noastre, să-și împlinească slujirea cu sfințenie și elan, cu umilință și tărie, pentru că o astfel de împlinire va fi și pentru ei înșiși cel mai bun mijloc de sfințire. Aleși pentru plinătatea preoției, ei primesc harul sacramental spre a-și îndeplini în mod desăvârșit îndatorirea

carității pastorale, rugându-se, aducând jertfa și predicând, precum și prin orice formă a purtării de grijă și a activității unui episcop (cf. sf. Toma de Aquino, *Summa Theol.*, II-II, q.184, a.5 și 6; *De perf. vitae spir.*, c. 18; Origene, *In Is.*, Hom. 6, 1: PG 13, 239); să nu șovăie să-și dea viața pentru oi și, făcându-se pildă turmei (cf. *1Pt* 5,3), să îndemne și prin exemplul lor Biserica la o sfințenie din zi în zi mai mare.

Preoții, asemenea episcopilor, a căror cunună spirituală sunt (cf. sf. Ignățiu de Antiohia, *Magn.*, 13, 1: ed. Funk, I, 241), participând la harul misiunii lor, prin Cristos, veșnicul și unicul mijlocitor, trebuie să crească, prin exercitarea zilnică a îndatoririi lor, în iubirea de Dumnezeu și de aproapele, să păstreze legătura comuniunii preoțești, să abunde în orice bogăție spirituală și să dea tuturor mărturie vie despre Dumnezeu (cf. sf. Pius al X-lea, Ind.

ap. *Haerent animo*, 4 aug. 1908: ASS 41 (1908), 560s.; *Codex Iuris Canonici*, can.124; Pius al XI-lea, Enc. *Ad catholici sacerdotii*, 20 dec. 1935: AAS 28 (1936), 22s.), după exemplul acelor preoți care, de-a lungul veacurilor, într-o slujire adeseori umilă și ascunsă, au lăsat o strălucită pildă de sfințenie. Lauda lor răsună în Biserica lui Dumnezeu. Rugându-se și aducând jertfa – în virtutea îndatoririi lor – pentru turma încredințată și pentru întreg poporul lui Dumnezeu, conștienți de ceea ce fac și imitând ceea ce săvârșesc, departe de a fi împiedicați de grijile, primejdiile și ostenelile apostolatului, ei trebuie să se ridice, mai degrabă, prin ele, la o sfințenie mai înaltă, hrănindu-și și înviorându-și activitatea la izvoarele nesecate ale contemplației, spre bucuria întregii Biserici a lui Dumnezeu. Toți preoții, și în special aceia care prin hirotonire sunt numiți preoți diecezani, să nu uite în ce măsură

contribuie la sfințenia lor unirea fidelă și cooperarea generoasă cu episcopul lor.

La misiunea și harul Marelui Preot participă într-un mod deosebit și slujitorii din ordinele inferioare, în primul rând diaconii, care, slujind tainelor lui Cristos și ale Bisericii, trebuie să se păstreze curați de orice viciu, să fie plăcuți lui Dumnezeu și să făptuiască tot binele înaintea oamenilor (cf. *1Tim* 3,8-10.12-13). Clericii, care, chemați de Domnul și puși deoparte pentru el, se pregătesc sub privegherea păstorilor pentru exercitarea unei slujiri sacre, sunt datori să-și conformeze gândurile și inimile unei alegeri atât de înalte: stăruitori în rugăciune, înflăcărați în iubire, cugetând la tot ce este adevărat, drept și cu nume bun, săvârșind toate pentru slava și cinstea lui Dumnezeu. Acestora li se adaugă laicii aleși de Dumnezeu care sunt chemați de episcop pentru a se

dedica pe deplin activităților apostolice și care lucrează cu mult rod în ogorul Domnului.

Soții și părinții creștini, urmându-și propria cale, printr-o iubire fidelă trebuie să se susțină reciproc în har în tot cursul vieții, iar pe copiii pe care i-au primit cu dragoste de la Dumnezeu să-i educe în învățătura creștină și în virtuțile evanghelice. Ei oferă astfel tuturor o pildă de iubire neobosită și generoasă, edifică o fraternitate a carității și se fac martori și colaboratori ai rodniciei Maicii Biserici, ca semn și participare la iubirea cu care Cristos și-a iubit Mireasa și s-a dat pe sine pentru ea. Un exemplu asemănător este oferit, în alt mod, de către persoanele văduve și de cele necăsătorite care pot și ele să contribuie considerabil la sfințenia și activitatea Bisericii. Cât despre aceia care îndeplinesc munci adeseori grele, ei trebuie, prin realizările lor omenești, să se

perfecționeze pe sine, să-și ajute concetățenii, să îmbunătățească starea întregii societăți și a întregii creații; mai mult, printr-o iubire activă, bucuroși în speranță și purtându-și poverile unii altora, să-l imite pe Cristos, care a muncit cu mâinile sale și care lucrează pururi împreună cu Tatăl la mântuirea tuturor; în sfârșit, prin însăși munca lor de fiecare zi, ei trebuie să se ridice la o sfințenie mai înaltă, chiar și apostolică.

Se știe că sunt în mod deosebit uniți cu Cristos care suferă pentru mântuirea lumii cei ce sunt apăsați de sărăcie, de slăbiciune, de boală și de necazuri sau care sunt prizonieri pentru dreptate: pe aceștia Domnul, în evanghelie, i-a numit fericiți, iar „Dumnezeul a tot harul, care ne-a chemat la mărirea sa cea veșnică în Cristos Isus, după puțină suferință îi va desăvârși, îi va face statornici și îi va întări” (1Pt 5,10).

Așadar, toți credincioșii se vor sfinți din zi în zi mai mult în condițiile lor de viață, în îndatoririle lor și în împrejurările în care se află și prin toate aceste condiții, îndatoriri și împrejurări, dacă primesc toate cu credință din mâna Tatălui ceresc și conlucrează cu voința divină, manifestând tuturor, în însăși îndeplinirea activităților pământești, iubirea cu care Dumnezeu a iubit lumea.

Căi și mijloace de sfințire

42. „Dumnezeu este iubire și cel care rămâne în iubire rămâne în Dumnezeu și Dumnezeu în el” (1In 4,16). Dumnezeu și-a revărsat iubirea în inimile noastre prin Duhul Sfânt care ne-a fost dat (cf. Rom 5,5); de aceea, primul dar, și cel mai necesar, este dragostea, prin care îl iubim pe Dumnezeu mai presus de toate și pe aproapele pentru Dumnezeu. Dar pentru ca iubirea, ca o sămânță

bună, să crească și să rodească în suflet, fiecare credincios trebuie să asculte cu drag cuvântul lui Dumnezeu și, ajutat de har, să-i împlinească în fapte voința, să participe des la sacramente, mai ales la Euharistie și la celebrările liturgice, și să fie stăruitor în rugăciune, în lepădarea de sine, în slujirea asiduă a fraților și în practicarea tuturor virtuților. Într-adevăr, iubirea, ca legătură a desăvârșirii și plinire a legii (cf. *Col* 3,14; *Rom* 13,10), guvernează toate mijloacele de sfințire, le dă formă și le duce la scop. De aceea, semnul distinctiv ce caracterizează pe adevăratul ucenic al lui Cristos este iubirea de Dumnezeu și de aproapele.

De vreme ce Isus, Fiul lui Dumnezeu, și-a arătat iubirea dându-și viața pentru noi, nimeni nu are o iubire mai mare decât acela care își dă viața pentru el și pentru frații săi (cf. *1In*

3,16; *In* 15,13). Încă din primele timpuri, unii creștini au fost chemați să dea această mărturie supremă de iubire în fața tuturor, mai ales a prigonitorilor, și pururi vor fi creștini chemați la aceasta. De aceea, martiriul, prin care ucenicul devine asemenea cu Învățătorul, care primește în mod liber moartea pentru mântuirea lumii, și se ridică la conformitatea cu el prin vărsarea sângelui, este prețuit de Biserică drept darul cel mai ales și suprema dovadă a iubirii. Și chiar dacă nu le este acordat multora, toți trebuie să fie, însă, pregătiți să-l mărturisească pe Cristos în fața oamenilor și să-l urmeze pe calea crucii în prigonirile care nu lipsesc niciodată Bisericii.

Sfințenia Bisericii este, de asemenea, susținută în mod deosebit de multe sfaturi pe care Domnul, în evanghelie, le propune spre urmare ucenicilor săi. Între acestea strălucește mai ales prețiosul dar al

harului divin, pe care Tatăl îl dăruiește unora (cf. *Mt* 19,11; *1Cor* 7,7), de a se dăruia mai ușor numai lui Dumnezeu, cu o inimă neîmpărțită (cf. *1Cor* 7,32-34), în feciorie sau în celibat. Această înfrânare desăvârșită pentru împărăția cerurilor s-a bucurat întotdeauna de o cinste deosebită din partea Bisericii, ca semn și stimulent al iubirii și ca izvor neasemuit de rodnicie spirituală în lume.

Biserica își amintește și de cuvintele Apostolului care, chemându-i pe credincioși la iubire, îi îndeamnă să aibă în ei aceleași simțăminte care au fost în Cristos Isus, care „s-a nimicit pe sine luând chip de rob... făcându-se ascultător până la moarte” (*Fil* 2,7-8) și care pentru noi „s-a făcut sărac deși era bogat” (*2Cor* 8,9). Întrucât e necesar ca ucenicii să imite mereu această iubire și umilință a lui Cristos și să dea mărturie pentru ele, Maica Biserică

se bucură să afle în sânul său mulți bărbați și femei care urmează mai îndeaproape și manifestă mai limpede această nimicire a Mântuitorului, îmbrățișând sărăcia în libertatea fiilor lui Dumnezeu și renunțând la voința proprie: ei se supun unui om, pentru Dumnezeu, în cele ale desăvârșirii, dincolo de măsura poruncii, pentru a se asemena mai deplin cu Cristos cel ascultător.

Așadar, toți credincioșii sunt chemați și datori să tindă spre sfințenie și spre desăvârșirea proprie stării lor. Să se străduiască, așadar, toți să-și orienteze corect înclinările ca nu cumva folosirea lucrurilor acestei lumi și alipirea de bogății împotriva spiritului sărăciei evanghelice să-i împiedice de la urmărirea iubirii desăvârșite; și, într-adevăr, Apostolul ne avertizează: cei ce se folosesc de lumea aceasta să nu se oprească aici,

căci fața acestei lumi e trecătoare (cf. *1Cor* 7,31).

pdf | document generat automat din
[https://dev.opusdei.org/ro-ro/article/
constitutia-dogmatica-despre-biserica-
lumen-gentiu/](https://dev.opusdei.org/ro-ro/article/constitutia-dogmatica-despre-biserica-lumen-gentiu/) (11.08.2025)